اگر در آن آتش داخل می‌شدند، هرگز تا روز قیامت از آن خارج نمی‌شدند؛ چرا که اطاعت تنها در کار نیک و پسندیده واجب است

از علی رضی الله عنه روایت است که فرمود: رسول الله صلی الله علیه وسلم گروهی را برای مأموریت جنگی اعزام کرد و مردی از انصار را فرمانده آنان قرار داد و به افراد دستور داد تا از او اطاعت کنند. (در طی مأموریت) آن فرمانده (به دلیلی) خشمگین شد و گفت: مگر پیامبر (صلی الله علیه وسلم) به شما دستور نداده است که از من اطاعت کنید؟ گفتند: «چرا، دستور داده است. گفت: «پس برای من هیزم جمع کنید، آنان هیزم جمع کردند، سپس گفت: آتش بیفروزید، آنان آتش افروختند، آنگاه گفت: در آتش درآیید! آنان قصد انجام دادن این دستور را کردند، اما برخی دست و پای دیگران را گرفتند و (مانع شدند) و به یکدیگر گفتند: «ما تنها برای فرار از آتش (دوزخ) به سوی پیامبر (صلی الله علیه وسلم) پناه آورده‌ایم، آنان همچنان در این حال بودند تا اینکه آتش خاموش شد و خشم فرمانده نیز فرو نشست، این ماجرا به پیامبر (صلی الله علیه وسلم) رسید، ایشان فرمودند: «اگر در آن آتش داخل می‌شدند، هرگز تا روز قیامت از آن خارج نمی‌شدند؛ چرا که اطاعت تنها در کار نیک و پسندیده واجب است».

[صحیح] [متفق علیه]

پیامبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) گروهی را به مأموریت نظامی اعزام فرمود و یکی از انصار را به فرماندهی آنان گماشت و به سپاهیان دستور داد تا از وی اطاعت کنند. (در طی مأموریت) آن فرمانده (به دلیلی) بر آنان خشمگین شد و گفت: آیا پیامبر (صلی الله علیه وسلم) به شما دستور نداده است که از من اطاعت کنید؟ پاسخ دادند: آری، پیامبر (به اطاعت از تو) دستور داده است، گفت: پس من به شما دستور می‌دهم که هیزم جمع کنید و آتشی بیفروزید و سپس در آن داخل شوید، آنان هیزم جمع کردند و آتش افروختند؛ اما هنگامی که خواستند به درون آتش بپرند، به یکدیگر نگاه کردند (و در تردید افتادند). و به یکدیگر گفتند: ما تنها برای فرار از آتش (دوزخ) به پیامبر (صلی الله علیه وسلم) ایمان آورده‌ایم، آیا اکنون خود را به آتش دنیا بسپاریم؟! در همین حال، شعله‌های آتش به تدریج خاموش شد و خشم فرمانده نیز فرو نشست. وقت این واقعه به پیامبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) گزارش شد، فرمودند: اگر آنان از فرمانده اطاعت کرده و وارد آتشی که افروخته بودند می‌شدند، تا ابد در عذاب آن گرفتار می‌آمدند و هرگز تا پایان دنیا از آن رهایی نمی‌یافتند. هیچ اطاعتی برای مخلوق در نافرمانی از خالق جایز نیست؛ همانا اطاعت تنها در کارهای نیک و پسندیده واجب است [نه در گناه].

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/66184